

[Bernhard Baunsgaard]

Det, som ministeren citerede, var jo bare almindelig administrationspraksis, hvor der ikke var tale om, at ministeriet fungerede som ankeinstans.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg kan ikke acceptere hr. Bernhard Baunsgaards udlægning af, at den udtalelse i forskningsrapporten om, at dette skulle være lovstridigt på dette område, er rigtig. Jeg henviser igen til mit svar på spørgsmål 763 og til sagkundskaben – Erik Harders bog handler jo netop om ændring af administrative afgørelser. Det mener hr. Bernhard Baunsgaard ikke, men jeg må fastholde mit standpunkt. Jeg kan ikke erkende, at der er tale om nogen lovstridig praksis her. Men jeg har også føjet til, at spørgsmålet om adgangen vil blive taget op til overvejelse. Jeg mener ikke, at den praksis, at principielle sager kan forelægges for vedkommende ministerium, går videre, end hvad jeg sagde efter almindelige forvaltningsretlige regler følger af over- og underordningsforholdet mellem ministeriet og tilsynet.

Wilhelm (VS):

Jeg er ikke sikker på, at jeg bedømte ministerens svar helt så negativt, som hr. Bernhard Baunsgaard, og det vil jeg gerne have lidt rede på. Men jeg mener, at vi bør springe op og falde ned på, hvad den ene og den anden har skrevet i tidernes morgen om dette, og om det efter de nuværende regler kan kaldes lovstridigt eller ej. Det, det bør handle om, er, at udvisning er en så alvorlig beslutning for de pågældende – i mange tilfælde langt alvorligere end almindelige straffe for den ene og den anden overtrædelse – at det simpelt hen er uanstændigt, uanset om EF har forlangt det eller ej, og hvem der har skrevet hvad om spørgsmålet, at en sådan beslutning ikke kan prøves.

Det er dér, jeg mener vi står, og det er dér, jeg opfatter det i og for sig – håber jeg korrekt – som nogenlunde positivt, at ministeren siger: det følger af over- og underordningsforholdet mellem tilsynet i forhold til ministeriet, at sådan må det nu engang være. Det opfatter jeg som et tilsagn om, at den revision, der kommer, vil sikre den anden instans end ministeriet. For jeg er ganske enig med ministeren i, at så længe man har tilsynet

underordnet ministeriet, kan ministeriet ikke med nogen rimelighed være ankeinstansen i disse sager.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om tilsagnet om, at dette indgår i det hurtigtarbejdende udvalgs overvejelser om den fremtidige udlændingelovs revision, indebærer, at man vil overveje en helt anden ankeinstans end ministeriet.

Ministeren forsøger at bagatellisere problemet ved at sige, det kun er undtagelsesvis, og kun i de sager, hvor der er principielle tvivlsspørgsmål f. eks. om fortolkningen. Ja, men det er da lige præcis i de sager, der er allermost behov for at få dem prøvet ved en anden instans. Hvad ville man sige til, om underretterne her i landet sagde: vi render lige op og spørger landsretten, så vi ikke bliver underkendt, men vi gør det da kun i de sager, hvor der er principielle tvivlsspørgsmål og fortolkningsspørgsmål. Dermed undergravede man jo fuldstændig to-instans-muligheden. Ministeren ville som jurist grine sig for dørvet over det, hvis man førte en sådan praksis. Men her bruger hun altså argumentet, når det drejer sig om tilsynet og ministeriet.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hr. Wilhelm opfattede mine udtalelser i retning af, at jeg skulle have erkendt, at den nuværende ordning ikke var acceptabel i fremtiden. Jeg tror, hr. Wilhelm går lovligt vidt her og drager konklusioner, før tingene er tilstrækkelig belyst. Det, jeg sagde var, at udvalget ville overveje spørgsmålet om ankeadgangen og i det hele taget ændring af udlændinges retsstilling. Jeg kan ikke, før vi har fået udvalgets betænkning og har haft lejlighed til at vurdere den, give noget tilsagn om, hvorvidt vi skal have en anden ankeordning, og hvordan den i givet fald skal være, men så meget er rigtigt, at spørgsmålet behandles, og så må vi se det an, når vi får et udspil fra udvalget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

11) Til *justitsministeren* af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Stilles der andre, højere etiske krav til udlændinge, når de søger opholds- og arbejdstilladelse her i landet, end de krav, der